

עפ"ת 9727/08/22 - ניקולאי וירטהיים נגד מדינת ישראל

בית המשפט המחוזי בחיפה בשבתו כבית-משפט לערעורים פליליים

עפ"ת 9727-08-22 וירטהיים נ' מדינת ישראל 11 נובמבר, 2022

לפני
המערער
נגד
המשיבה
כבוד השופט אינאס סלאמה
ניקולאי וירטהיים ע"י ב"כ עוה"ד נ. פיינבלט
מדינת ישראל

פסק דין

1. לפני ערעור על הכרעת דינו של בית משפט השלום לתעבורה בחדרה מיום 10.7.2022 (גזר הדין הוא מיום 14.7.2022) בתיק ת"ד 4624-09-20, במסגרתה הורשע המערער בעבירות של אי מתן זכות קדימה בפנייה שמאלה, עבירה לפי תקנה 64(א)(2) לתקנות התעבורה, התשכ"א-1961 (להלן: "**התקנות**"), נהיגה בחוסר זהירות, עבירה לפי תקנה 21(ג) לתקנות, והתנהגות הגורמת נזק וחבלות של ממש, עבירה לפי תקנה 21(ב)(2) לתקנות וסעיף 38(3) לפקודת התעבורה [נוסח חדש].

2. להשלמת התמונה ואף שהערעור מופנה כנגד הכרעת הדין בלבד, נציין, כי בגזר דינו, השית בית המשפט קמא על המערער עונש של 4 חודשי פסילה בפועל, פסילה על תנאי וקנס בסך 2,000 ₪.

רקע והשתלשלות ההליך בבית המשפט קמא

3. בכתב האישום שהוגש נגד המערער נטען, כי בתאריך 10.8.2020, בשעה 21:10 או סמוך לכך, נהג המערער ברכב פרטי מסוג הונדה (להלן: "**רכב המערער**") ברחוב יצחק בן-צבי בחדרה מכיוון צפון לדרום והתקרב לצומת עם רחוב אסירי ציון. אותה העת, רכב גבריאל גרושקין (להלן: "**הנהג המעורב**") על אופנוע מסוג קוואנג (להלן: "**האופנוע**") ברחוב יצחק בן-צבי מכיוון דרום לצפון והתקרב אל הצומת הנ"ל ממול לכיוון נסיעת המערער.

המערער, כך נטען, נהג בחוסר זהירות בכך שהחל לפנות שמאלה, מבלי שנתן תשומת לב מספקת לדרך, לא נתן זכות קדימה לאופנוע שהגיע מול כיוון נסיעתו וגרם לתאונה בכך שפגע בו. כתוצאה מהתאונה נחבל הנהג המעורב חבלות של ממש וכלי הרכב ניזוקו.

4. לאחר שהמערער כפר בעובדות כתב האישום שיחסו לו את האחריות לתאונה, נשמעו ראיות הצדדים, ובתום שמיעת הראיות נתן בית המשפט קמא את הכרעת דינו בה הרשיע את המערער בכל העבירות אשר יוחסו לו בכתב האישום.

בהכרעת דין מנומקת ומפורטת היטב, קבע בית המשפט קמא כי לאחר שבחן את גרסאות הצדדים ואת הראיות, ולאחר ששמע את העדויות ונכח התרשמותו הישירה מעדויות אלה, השתכנע הוא מעל לכל ספק סביר כי התאונה התרחשה כמתואר בכתב האישום וכי המערער עבר את העבירות המיוחסות לו.

בית המשפט קמא דחה את טענתו של המערער לפיה טרם החל לפנות שמאלה בצומת וכי אירוע התאונה נגרם בשל אשמו של הנהג המעורב אשר סטה לנתיבו של המערער והתנגש בו לעבר חזית רכבו. בית המשפט קמא ביסס את קביעתו, בין היתר, על עדותה של הבוחנת המשטרית לינור רסינוב (להלן: "**הבוחנת**"), אותה מצא כעדות "מקצועית, עניינית, עקבית, ומהימנה, ונשענה על ממצאים ברורים מזירת התאונה, ולא נסתרה בחקירה נגדית". בית המשפט קבע, כי מדובר בעדה ניטרלית ונטולת פניות וכי עדותה ומסקנותיה מהימנות עליו. בכגון דא, שוכנע בית המשפט קמא, כי עדותה "משקפת את הליך התרחשות התאונה".

נקבע, כי הבוחנת "לא היססה לומר מקום שלא ניתן לקבוע ממצא חד משמעי לגבי סוגיות מסוימות, כגון בדיקת מצלמות בצומת ואפשרות הזזת האופנוע. דבריה היו עקביים, והיא נתנה הסברים מפורטים לכל אשר נשאלה..."

5. בית המשפט קמא קבע עוד, כי אף עדותו של הנהג המעורב אמינה ועניינית, והתרשם כי "היא משקפת את תהליך התרחשות התאונה כפי שאירע, תוך שהוא אינו מקצין את הדברים". נקבע, כי אין בעובדה שהנהג היה מעורב בתאונות נוספות בעבר, כדי לפגוע במהימנותו וכי עדותו מהימנה על בית המשפט קמא.

6. מן הצד האחר, התרשם בית המשפט קמא מכך שהמערער מסר את עדותו בפניו "בכדי להרחיק עצמו מן העבירות; זאת בשים [כך במקור-א'ס'] לסתירות ולהתפתחות בגרסאותיו תוך שהוא מקצין ומשנה את הדברים ככל שהתקדמה החקירה". בית המשפט קמא התרשם כי גרסתו של המערער "אינה מתיישבת עם הראיות האובייקטיביות בתיק". מכל אלה קבע, כי גרסתו "אינה אמינה, ואין לייחס לה משקל".

בית המשפט קמא גם התייחס לטענות ההגנה בדבר מחדלי חקירה באשר לאי בדיקת מצלמות אבטחה ואפשרות הזזת האופנוע, תוך שקבע, כי אין בידו לקבלן וכי גם אם נפלו פגמים מסוימים בחקירת התאונה, והבוחנת לא בדקה את המצלמות עליהן דווח, אין המדובר בפגמים היורדים לשורשו של עניין "ואין בהם כדי להשפיע ולהכריע בשאלה אם ניתן לקבוע ברמה שמעבר לספק סביר", שהמערער נהג בחוסר זהירות בפנייתו שמאלה מבלי מתן זכות קדימה. הוא הדין לעניין הטענה בדבר

האפשרות כי האופנוע הוזז, לגביה נקבע, כי "לא הוכחה ומבוססת על השערות ספקולטיביות שאינן מתיישבות עם הראיות האחרות שהובאו".

תמצית הטענות בערעור

7. בערעור שלפניי, "זועק" המערער, כלשונו, באמצעות בא כוחו, כי "אדם חף מפשע הורשע" וכי זוהי העת לתקן את "השגיאה החמורה" שעשה בית המשפט קמא, כאשר הרשיע את המערער בתיק של "מילה מול מילה", וכאשר הבוחנת "ביצעה בדיקה שטחית ביותר".

לפי המערער, אין חולק כי התאונה תועדה במצלמת אבטחה ואין חולק כי הבוחנת לא בדקה עם השוטרת את עניין המצלמות, ובכך נפגעה קשות הגנתו של המערער. בנסיבות אלה, משלא נבדקו המצלמות יש להניח לטובת המערער כי התמונות היו תומכות בגרסתו לפיה הוא טרם הספיק לפנות שמאלה, אלא המתין עד שיחלף האופנוע של הנהג המעורב, אשר לפתע סטה לעבר חזית רכבו.

ממשיך המערער וטוען, כי הקביעה של הבוחנת כי מדובר בתאונה חזיתית מתיישבת עם גרסת המערער, לפיה, האופנוע סטה לנתיב הנגדי ופגע בחזית רכבו של המערער עוד בטרם פנה שמאלה. שכן, לו היה המערער מתחיל בפנייה שמאלה, "הרי שפגיעת האופנוע הייתה צריכה להיות בכנף הימני או בדלת ימין של רכב המערער".

8. המערער הפנה לסרטון מצלמת הגוף של השוטרת בת-שבע עובדיה, אשר הגיעה ראשונה לזירה (להלן ולעיל: "השוטרת"), בו נשמע המערער "בצורה אותנטית" אומר מיד אחרי התאונה "עוד לא פנית". אף שהשוטרת לא רשמה אמרה זו בדו"ח הפעולה שלה ומשאין חולק כי הדברים נאמרו ונשמעים, הרי לך הוכחה כי צילום וידיאו שופך אור לעיתים על ההתרחסות האמיתית וכשיש אפשרות להשיגו הוא שווה כאלה מילים ועדיף על עדות הבוחנת.

9. המערער ממשיך וטוען, כי הבוחנת לא ידעה להגיד היכן הייתה נקודת האיפקט, זאת בשים לב לעובדה כי הנתיבים לא היו מסומנים. אם כך, כיצד ישנה וודאות מספקת כי המגע היה בנתיב נסיעת האופנוע ולא בנתיב נסיעת המערער. "די שהמגע היה על גבול הנתיבים שאינם מסומנים כאמור כדי להותיר ספק סביר".

אשר לקביעה של הבוחנת את אזור התאונה על פי שברי כלי הרכב על הכביש, טען המערער כי מאחר והכביש לא נסגר, חלפו רכבים ואנשים התגודדו, קיימת אפשרות סבירה והגיונית כי אזרחים אחרים הזיזו שברים אשר עלולים לגרום לתאונה נוספת וכי גם האופנוע יתכן והוזז. אי לכך, יש לקחת בעירבון מוגבל מסקנה כללית של בוחן תנועה רק על סמך שברים אשר ניידים מטבעם.

10. ב"כ המערער ציין בהודעת הערעור, את העובדה, כי אף שהנהג המעורב הינו נהג חדש בן 17.5, התאונה הנוכחית היא השלישית בה היה מעורב עם רכב דו גלגלי, כאשר בשתי הפעמים הקודמות הוא החליק עם האופנוע והחליק עם אופניים חשמליים. המערער מסיק כי מדובר בנהג אשר לא היה בעל מיומנות נהיגה על רכב דו-גלגלי.

11. בדיון לפניי, חזר ב"כ המערער על עיקרי טיעוניו. בתשובה לשאלה כיצד יש להתמודד עם קביעת ממצאי מהימנות על ידי בית המשפט קמא, שב ב"כ המערער והפנה לטענתו כי מצלמות האבטחה יכלו לשפוך אור, אלא שהמשטרה לא עשתה עבודתה ולא השיגה את תוצרי המצלמות. הסנגור המשיך וציין, כי קודם כל יש להסתכל על הראיות האובייקטיביות עוד לפני שנכנסים לשיקולי מהימנות. עוד נטען, כי בית המשפט קמא לא נתן את המשקל הנכון לעובדה כי המאשימה נמנעה מלבדוק אפשרות הפועלת להגנת הנחקר.

לדיו, הבוחנת קבעה את הממצאים על סמך השברים שמצאה במקום, אך השברים הם ניידים. "לולא היה מצלמות הייתי מרים ידיים אבל ברגע שיש מצלמות והמדינה נמנעת להביא אותם, יש להניח לטובת המערער ופועל לטובתו". הדבר מתחדד כאשר עוצמת הראיות אינה גבוהה שכן רק בשברים עסקינן וכאשר הבוחנת מן הצד האחר כשלה בעבודתה ולא "הוציאה מצלמות".

עמדת המשיבה

12. המשיבה ביקשה לדחות את הערעור, תוך שהדגישה את העובדה כי בית המשפט קמא התרשם מהעדים והעריך את המהימנות שלהם, ועל סמך התרשמות זו והמסמכים שהוגשו, קבע כי המאשימה הוכיחה מעל לספק סביר את אשר ייחסה למערער. זאת ועוד, בית המשפט קמא גם נתן דעתו למחדלים אליהם הפנה ב"כ המערער, ומצא שיש לו מספיק ראיות, גם ללא מצלמות האבטחה. למעשה, רק לאחר שבית המשפט קמא בחן את הראיות במלואן, הוא קבע ממצאים עובדתיים ברורים, ממצאי מהימנות.

המשיבה הפנתה לכלל לפיו ערכאת הערעור אינה מתערבת בממצאי מהימנות או ממצאים עובדתיים ושהיא וטענה כי הכרעת הדין מנומקת ומפורטת. ב"כ המשיבה הפנתה לראיות ולמוצגים שהוגשו אל בית המשפט קמא.

יצוין, כי תיק הראיות המקורי של בית המשפט קמא נמסר לעיוני.

דין והכרעה

13. לאחר שנתתי דעתי לטיעוני הצדדים בדיון לפניי, ולאחר שעיינתי בהודעת הערעור על צרופותיה, כמו גם בתיק של בית המשפט קמא ובתיק הראיות המקוריות שהוגשו אל בית המשפט קמא, נחה דעתי כי דין הערעור להידחות.

14. מן המפורסמות, כי אין זו מדרכה של ערכאת הערעור להתערב בממצאי מהימנות ועובדה של הערכאה הדיונית. התערבות זו, שמורה למקרים חריגים שאין ענייננו נמנה עליהם.

על כך נאמר:

"הלכה פסוקה היא כי ערכאת הערעור אינה נוטה להתערב בממצאי עובדה ומהימנות של הערכאה הדיונית, אלא במקרים חריגים. זאת, לאור יכולת הערכאה הדיונית להתרשם באופן ישיר ובלתי אמצעי מהצדדים, ראיותיהם והעדויות מטעמם..." (ע"פ 7162/19 ראש נ' מדינת ישראל, פסקה 15, (3.1.2021)). [להלן: "עניין ראש"].

15. ממצאיו העובדתיים של בית המשפט קמא מבוססים היטב בענייננו ועולים בקנה אחד עם הראיות והעדויות שנפרשו לפניו. בהכרעת דין מנומקת ומפורטת כדבעי, התייחס בית המשפט קמא לכל טענותיו של המערער כפי שאלה באו לידי ביטוי הן לפניו והן בהודעת הערעור כאן. בית המשפט קמא בחן גם את הטענות לעניין מחדלי החקירה, במיוחד בכל הנוגע למצלמות האבטחה הנטענות, והתרשם באופן בלתי אמצעי מהעדויות של העדים שהעידו בפניו.

בית המשפט קמא האמין לגרסתו של הנהג המעורב, מצא אותה אמינה ועניינית, וקבע כי היא משקפת את אופן התרחשות התאונה, ללא ניסיון להקצין את הדברים. בית המשפט קמא אף קבע, כי העובדה שבעברו של אותו נהג, מעורבות בתאונות נוספות, אין בה כדי לפגוע במהימנותו.

זאת ועוד, בית המשפט קמא מצא כי עדותו של הנהג המעורב תואמת את ממצאי דו"ח הבוחנת, וכי עדותו בדבר פגיעה "בחלק הקדמי של הרכב איפה שהגלגל ימין", "באזור הגלגל הימני", אינה מהווה סתירה או אי התאמה לחומר הראות, אלא מדובר בתיאור של "אדם פשוט שאינו מומחה את העובדה שמקום הפגיעה הוא בצד ימין; תיאור שאומת בממצאים שתיעדה הבוחנת בדבר נזק תאונתי ברכב הנאשם 'בחזית כולל פגוש קדמי, גריל, מעיכה על מכסה המנוע צד ימין. מעיכה בכנף קדמי ימין', כפי הנראה בבירור בתמונות בלוח התצלומים ובדיסק ת/8".

16. בית המשפט קמא המשיך וקבע, כי טענת הנהג המעורב לפיה רכב המערער היה באמצע הניתב, כאשר האופנוע התנגש בו, נתמכת בפגיעה בצדו הימני של הרכב וכי עדותו של הנהג המעורב, לפיה, "אם סטייתי לנתיבו, אז איך זה הגיוני שפגעתי בו ועפתי לנתיב שלי לצד ימין? וגם זה לא הייתה תאונה

חזיתי", מקובלת עליו.

למעשה, בית המשפט קמא בחן את עדותו של הנהג המעורב אל מול הממצאים האובייקטיביים שעלו מעדותה של הבוחנת ומהראיות שהונחו לפניו, במיוחד ובעיקר התמונות של הרכבים המעורבים ושל מקום התאונה ומצא, כי קיימת התאמה בין הדברים באופן שעדותו של הנהג המעורב מקבלת חיזוק ונתמכת בעדותה של הבוחנת.

17. בית המשפט קמא בחן את עדותה של הבוחנת, והתייחס לראיות שהגישה, תוך שקבע כי עשתה עבודה מקצועית, וכי עדותה הייתה עניינית ומהימנה ונשענת על ממצאים ברורים בזירת התאונה. בית המשפט קמא מצא, כי לא היה בחקירה הנגדית כדי לסתור את מסקנותיה של הבוחנת. יתרה מכך, הוא זקף לזכות הבוחנת את העובדה כי "לא היססה לומר, מקום שלא ניתן לקבוע ממצא חד משמעי, לגבי סוגיות מסוימות, כגון בדיקת מצלמות בצומת ואפשרות הזזת האופנוע". נקבע, כי דבריה של הבוחנת היו עקביים והיא נתנה הסברים מפורטים וכאשר אין בטענות הסגור "כדי לפגוע במהימנותה או במקצועיותה של הבוחנת או לקעקע את מסקנותיה של הבוחנת".

18. לאחר שעיינתי בעדויות של העדים שהעידו לפני בית המשפט קמא ונתתי דעתי לראיות שהונחו לפניו, לרבות צפייה בתמונות המקוריות שצולמו על ידי הבוחנת מתוך הדיסק שבתיק הראיות של בית המשפט קמא, וביתר הראיות שהוגשו, כולל הסקיצה, התרשים ודו"ח הבוחן, לא מצאתי כי יש מקום להתערב בממצאי מהימנות ועובדה שקבע בית משפט קמא, ולא מצאתי כי קביעותיו אלה מנותקות מהעדויות או כי מדובר בקביעות שאינן מתקבלות על הדעת ושאינן עולות בקנה אחד עם אשר הובא בפניו או מנוגדות לממצאים בשטח. נהפוך הוא, כפי שיפורט להלן בתמצית, קביעות אלה הן פונקציה של הממצאים בשטח כפי שאלה תועדו על ידי הבוחנת, במיוחד מיקום האופנוע ומיקום השברים.

19. צפייה בתמונות על גבי הדיסק (ת/8) מעלה, כי האופנוע תועד כשהוא במצב שכיבה על **נתיב נסיעתו**. יתרה מכך, ניתן לראות כי ארגז האופנוע ניתק ממקומו והוא נמצא על מעבר החצייה של רחוב אסירי ציון מימין לנתיב נסיעת האופנוע. ניתן גם לראות את השברים בפניה הימנית של אותו רחוב. קרי- אף מעבר לנתיב נסיעת האופנוע מימין. אף הפגיעות ברכב המערער נראות בבירור וניתן להבחין בנזק בפגוש הקדמי, במעיכה של מכסה המנוע, בגריל השבור ובלוחית הרישוי שנעקרה ממקומה. ניתן גם לראות מעיכה בכנף **קדמית ימנית בצידה העליון** וכי הפגוש הקדמי מנותק **בצידו הימני**.

ממצאים אלה תומכים בשתי קביעות מהותיות; הראשונה, כי ההתנגשות אירעה בנתיב נסיעתו של האופנוע והשנייה, כי לא מדובר בהתנגשות חזיתית כשרכבו של המערער טרם הספיק לפנות שמאלה, כפי טענתו של המערער מלפני בית המשפט קמא. ודוק, מיקום השברים בצידו הימני של נתיב נסיעת האופנוע מעיד כאלף עדים כי ההתנגשות אירעה בנתיב זה. ראיות אלה, מחזקות את עדותה של הבוחנת ואת עדותו של הנהג המעורב, ומכאן, התרשמותו של בית המשפט קמא ממהימנותם של אלה, עולה בקנה אחד עם הראיות האובייקטיביות.

20. זאת ועוד, עיון ביתר הראיות שנערכו על ידי הבוחנת, כגון הסקיצה, התרשים ודו"ח הבוחן, מעיד על עבודה מקצועית שביצעה. שכן, הסקיצה מפרטת את מצב הרכבים, שדה הראייה, פרטי הנזק, מיקום השברים והממצאים, הכל באופן אשר עולה בקנה אחד עם התמונות. הוא הדין באשר לתרשים ולפירוט שבדו"ח הבוחן. מסקנתה של הבוחנת, לפיה, על פי מיקום שברי הרכבים ומיקום רכב ב', המגע בין הרכבים היה בנתיב נסיעתו של רכב ב', היא קביעה מקצועית ונכונה. לציין, כי אין חולק שרכב המערער הוזז ממקומו לאחר התאונה.

21. לא זו אף זו, עיון בדו"ח הפעולה של השוטרת (ת/1) מראה, כי עם הגעתה למקום התאונה היא ציינה שבעקבות התאונה מיכל הדלק של האופנוע "התחיל להישפך". מהתמונות שצילמה הבוחנת, ניתן להבחין בבירור ברטיבות על הכביש אשר משתרעת מהמקום בו שכב האופנוע אל עבר מעבר החצייה בפינת רחוב אסירי ציון. יש להניח, כי רטיבות זו מקורה בדלק שנשפך, והיא אינדיקציה ברורה לכך שהאופנוע לא הוזז ממקומו לאחר התאונה. ממצאים אלה סותרים את טענת ההגנה לעניין אפשרות הזזת האופנוע. המשמעות היא אם כן, שמיקומו של האופנוע בנתיב נסיעתו, מעיד על כך כי ההתנגשות בין כלי הרכב אירעה שם, כפי שקבעה הבוחנת וכפי שבית המשפט קמא קבע.

כאן יצוין, כי אף המערער בהודעתו במשטרה (ת/4), כשנשאל האם האופנוע הוזז ממקומו, ענה: "לא היזז אותו, לא ראיתי את זה, הוא לא הפריע, הוא הפריע אבל לא כל כך כמו שלי. אבל מי היה מזז, הבחור נפגע" (שורות 39-40).

22. אכן, עיון בדו"ח הפעולה של השוטרת מגלה, כי נרשמו על ידה הדברים הבאים: "אציין כי במקום יש מצלמות על הצומת בה קרתה הועברה לבוחנת". בעניין זה, העידה הבוחנת לפני בית משפט קמא, כי לא תפסה מצלמות בשטח, שכן אם היא הייתה תופסת הן היו מצורפות לתיק. היא העידה כי היא מניחה שבדקה את זה במקום, וממה שהיא מכירה את מקום התאונה, ומאחר ולא התייחסה לכך בדו"ח הבוחן, אז כנראה שלא מצאה מצלמות.

בעניין זה קבע בית המשפט קמא כזכור, כי העובדה שהבוחנת לא התיימרה לקבוע ממצא חד משמעי לגבי סוגיות מסוימות שאינה בטוחה בהן, ולא היססה לומר זאת, הדבר נזקף לזכותה. בית המשפט קמא המשיך וקבע, כי גם אם נפל פגם מסוים בחקירה כשהבוחנת לא בדקה את המצלמות עליהן דיווחה השוטרת, הרי שאין מדובר בפגם היוורד לשורשו של עניין. אף מסקנה זו של בית המשפט קמא מקובלת עליו.

23. בעניין מחדלי חקירה, דובר רבות על כך, כי קיומם של מחדלים כאלה או אחרים אינו מוביל בהכרח ובאופן אוטומטי לזיכוי של נאשם. הכל תלוי במהותם של המחדלים ובאופן השפעתם והשלכותיהם על הגנתו של הנאשם. בחינת מחדלי חקירה נעשית בשים לב למכלול הראיות, כשבית המשפט אמור לשאול את עצמו האם בשקלול כל הראיות והמחדלים, עדיין מונחת בפניו תשתית ראייתית מספקת להוכחת האשמה מעל לכל ספק סביר. נקבע, כי "נפקותו של המחדל תלויה בתשתית הראייתית

הפוזיטיבית הספציפית שהציגה התביעה, מחד, ובספקות הספציפיים אותם מעורר הנאשם, מאידך" (ע"פ 10735/04 **גולדמן נ' מדינת ישראל**, פסקה 17 (20.2.2006)). ראו גם האמור **בעניין ראש**, פסקה 16, כי "על מנת לבסס ספק סביר ולהביא לזיכויו של המערער נדרש מחדל מהותי המקפח את הגנתו והיורד לשורש העניין".

בענייננו, בשים לב לממצאים האובייקטיבים בשטח ולעדויות שנפרשו בפני בית המשפט קמא, יש בהחלט מקום לקביעה כי גם אם היה מחדל חקירתי לעניין המצלמות, אין בו משום פגם היורד לשורשו של עניין ואין בו כדי לקפח את הגנתו של המערער.

24. את הכרעת הדין סיכם בית המשפט קמא בקובעו, כי בהינתן מכלול הראיות והמחדלים בתיק, סבור הוא כי די בתשתית העובדתית שהוצגה בפניו כדי לבסס את אשמתו של המערער בעבירות המיוחסות לו מעל לכל ספק סביר. קביעה זו מדברת בעד עצמה והיא בהחלט שואבת את כוחה מהתשתית שהונחה לפני בית המשפט, מהתרשמותו מהעדים וממכלול הראיות בתיק. קביעה זו בדין יסודה.

25. בעניין זה ובבחינת למעלה מהצורך אציין, כי כידוע, אין על המאשימה להביא בפני בית המשפט את כל הראיות האפשריות, ודי בהבאת הראיות שיאפשרו לבית המשפט לקבוע את הממצאים על פיהם. אמנם על המאשימה לספק גם ראיות שיש בהן לסייע להגנתו של הנאשם העומד לדין, זאת במסגרת חובתה לשקוד בסבירות על איסוף הראיות, אך בנסיבות הכוללות של התיק ובשים לב לתשתית שנפרשה בפני בית המשפט קמא, אני סבור כי הגנתו של המערער לא קופחה, וזה הוא הרי המבחן הדרוש לענייננו.

26. לאחר שבחנתי אפוא את כל טענותיו של המערער, גם אלה הממוקדמות באי הבאת תוצרי מצלמות האבטחה וגם הטענות שעניינן מיקום האימפקט, האפשרות כי האופנוע הוזז, מיקום השברים והטענה כי שם יתכן וגם השברים עצמם הוזזו ממקומם (בין אם על ידי האזרחים שהיו במקום ובין כתוצאה ממשב רוח שמקורו ברכב כבד זה או אחר), ומבלי שנעלמה מעיניי אף הטענה כי הנתבים במקום אינם מסומנים, ולאחר שעיינתי בעצמי בראיות שהונחו בפני בית המשפט קמא, הכל כפי שתואר בהרחבה לעיל, נחה דעתי כי אין מקום ועילה להתערב בהכרעת דינו של בית המשפט קמא, אשר מבוססת כאמור גם על התרשמות ישירה ובלתי אמצעית מהעדים שהעידו בפניו.

סוף דבר

27. השורה התחתונה מכל האמור, **היא שדין הערער להידחות.**

פועל יוצא מכך, שעיקוב ביצוע עונש הפסילה מגיע לסיומו. יחד עם זאת, לפני משורת הדין ועל מנת
לאפשר מסירת פסק הדין לצדדים, עיקוב הביצוע יעמוד על כנו **עד ליום 20.11.2022 בשעה 12:00**.

ב"כ המשיבה תדאג כי נציג מטעמה יתייצב במזכירות לצורך קבלת תיק הראיות המקורי בחזרה.

ניתן היום, י"ז חשוון תשפ"ג, 11 נובמבר 2022, בהעדר
הצדדים.